755/06

Den 11. september 2006 blev i sag nr. 67.858:

xxxxxxxx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Danica Pension
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har livsforsikring i Danica Pension, tidligere Baltica, klager over, at selskabet med virkning fra 1/9 2005 har standset udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Selskabet har standset udbetalingen med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad.

Det fremgår af sagen, at klageren, der er født i 1953, har en forsikring, som giver ret til udbetaling af ydelser, hvis den generelle erhvervsevne er nedsat med 2/3. Forsikringen giver ret til halve ydelser, hvis erhvervsevnen nedsættes med mindst halvdelen.

Klageren er uddannet social- og sundhedshjælper. Hun har i en årrække arbejdet i egen garnforretning og siden som direktør i sin ægtefælles rengøringsfirma. Klageren blev sygemeldt i 2003, og selskabet har udbetalt ydelser i perioden 17/6 2003 til 1/9 2005.

Klageren indbragte ved skrivelse af 29/9 2005 sagen for Ankenævnet for Forsikring, idet hun henviste til, at speciallæge i fysiurgi og reumatologi L.H. i lægeattest dateret 9/8 2005 havde angivet, at hun i det sædvanlige arbejde ikke kunne udføre noget som helst arbejde, og at erhvervsevnen i dette arbejde var nedsat for bestandigt. Endvidere i for-

hold til klagerens generelle erhvervsevne har speciallægen angivet, at hun kun kunne udføre op til 1/3 erhvervsarbejde, og at nedsættelsen var bestandig.

Af statusattest dateret 28/2 2005 fra speciallæge i psykiatri J.K.C. fremgår:

> "Der henvises til sidste statusattest fra den 21/12 2004. Siden da har pt. været til fortsatte samtaler, hun fremtræder tiltagende deprimeret og ofte grædende, hun er meget opgivende og klager nu også over gigtsmerter især lokaliseret til fingre og tæer, desuden har hun diffuse muskelsmerter, hun klager også over anfald af hjertebanken (ekstraslag). Hun er stedse forsøgt motiveret for at komme i gang men foreløbigt uden held. Hun er fra den 14/2 sat i antidepressiv behandling med Cipramil 20 Mg.
>
> Foreløbig har behandlingen ikke genskabt hendes arbejdsevne men man håber stadig, at dette vil ske.
>
> Hendes nuværende funktionsniveau skønnes ringe, men det forventes at bedres."

Den kommunale lægekonsulent C.B. har i lægeskøn dateret 8/3 2005 anført:

> "Det fremgår af de nye lægeerkl. at kl. ikke som forventet er blevet rask af sin krisereaktion og efterflg. depression på trods af samtalebehandling med medicinsk støttebeh. Tilstanden er stadig ikke beskrevet som stationær, idet der stadig kan forventes bedring - dog uden tidsrammeangivelse.
>
> Det er undertegnedes vurdering, at tilstanden meget vel kan forblive uafklaret i lang fremtid, såfremt psykiaters udtalelser er grundlaget. Jeg har ikke forslag til yderligere lægelig afklaring aktuelt."

Selskabets advokat oplyste ved skrivelse af 28/10 2005, at selskabet forud for indbringelsen af sagen for nævnet havde besluttet at indhente udtalelse fra speciallæge. Af udtalelse dateret 16/2 2006 fra speciallæge i ortopædkirurgi H.C. fremgår:

> "**Konklusion**
>
> Skoliosen, skævheden af ryggen har patienten haft siden hun var barn. Slidgigtforandringerne i rygsøjlen er udviklet over mange år, men derfor kan patientens symptomer med rygsmerter meget vel være opstået det sidste halve år.

3. 67.858

Slidgigten i storetæernes grundled vanskeliggør almindelig gang idet gangen ikke kan afvikles over tæerne når storetæerne ikke kan ekstendere. Tilstanden kan afhjælpes ved et mindre operativt indgreb (Kellers operation) hvorefter der kan forventes normal gangfunktion uden smerter. Lidelsen har været til stede før 17.03.03.
Artroseforandringerne i fingerleddene er uden progression fra maj 2003 til februar 2006, med hensyn til venstre hånd, højre hånd er kun røntgenfotograferet i 2006. Det drejer sig om lettere artroseforandringer, der er ikke udslettet ledspalte, det må formodes at tilstanden har været tilstede før 17.03.03.
Vedrørende skånebehov: Patientens ryglidelse medfører at hun er uegnet til erhverv der indebærer tunge løft og arbejde i foroverbøjet tilstand, hun vil formentlig ikke kunne arbejde inden for sin uddannelse som social- og sundhedshjælper. I øvrigt er der ikke specielle skånebehov. Med hensyn til fødderne vil der efter behandling af hallux rigidus ikke være skånebehov. Med hensyn til hænderne er den objektive undersøgelse normal, der vil formentlig være problemer med arbejde som kræver udpræget finmotorik, men i øvrigt ingen skånebehov. Med baggrund i ovennævnte forhold er der således diskrepans mellem patientens opfattelse af skånebehovet og den kliniske undersøgelse.

Der er udsigt til forbedring af den fysiske helbredstilstand, hvis patienten bliver behandlet for bilateral hallux rigidus. Efter evt. operativ behandling af dette, kan der forventes stort set normal og smertefri gangfunktion inden for 1/2 år.

Diagnoser:
Artrosis levi gradu PIP et DIP digitus 2. og 4. bilateralis (begyndende slidgigtforandringer i 2. og 5. fingers mellem- og yderled, begge hænder).
Hallux rigidus bilateralis (slidgigt med stivhed i storetåens grundled, begge fødder).
Scoliosis et spondylosis columna thorcolumbalis (let skævhed og slidgigtforandringer i rygsøjlen)."

Selskabet har endvidere indhentet en erklæring fra speciallæge i psykiatri S.R. I erklæringen dateret 20/4 2006 er anført:

"**Nuværende**:

Pt. lægger ikke skjul på, at hun føler sig dårligt behandlet af pensionssystemet, der nu sætter spørgsmål ved hendes udbetalingsberettigelse. Hun fremhæver, at hun på et tidspunkt har søgt invalidepension, men ikke gør det længere. Hun har accepteret arbejdsprøvning, men man har netop været så venlig at udsætte den næste samtale til 7. maj 2006 og har bedt hende føre dagbog over de funktioner, hun kan udføre.

Da jeg spørger pt., hvilket arbejde hun føler sig stand til at udføre, svarer hun, at det eneste, hun ved, er, at 'de der specialister, jeg har været til, siger, at jeg ikke må bære og ikke må sidde'.

Objektivt:
Pt. er bevidsthedsklar, stemningslejet er neutralt, undertiden muntert til andre tider er pt. grædende, pudser kraftigt næse og bebrejder undersøgeren i særdeles kontante vendinger, at han ikke 'som alle de andre' har servietter på bordet. Der er intet i tankegang, sprogbrug eller abstraktionsniveau, der giver mistanke om alvorligere psykopatologi, hverken depression, demens eller anden psykisk lidelse.

I rekvisitionen spørges der om:
1) B.S. tilstand er forenelig med et rutinepræget ikke-stressende arbejde?
2) Om tilstanden er stationær. Hvis nej, er der udsigt til bedring via fortsat behandling?

Ad 1) Man må svare, at man ikke har fundet psykiatrisk sygdom, så af psykiatriske grunde skulle tilstanden være forenelig med et rutinepræget ikke-stressende arbejde.

Ad 2) Om tilstanden er stationær, må man sige, at selvom tilstanden ikke - efter mine begreber falder inden for psykopatologien, kan man jo godt kalde den stationær jf. de mange fortløbende udtalelser fra psykiatrisk speciallæge gennem de senere år."

Af skrivelse dateret 9/3 2005 fra kommunen til klageren fremgår, at udbetalingen af sygedagpenge ophører med virkning fra 14/3 2005. Af skrivelsen fremgår videre:

> "Ifølge lægelig vurdering, er der ikke tale om en stationær tilstand, der er fortsat forventning om bedring. Dog kan tilstanden forblive uafklaret længe endnu.
> Det kan derfor ikke antages, at lægebehandling vil kunne genskabe arbejdsdygtigheden inden for kortere tid.
>
> Det anses ikke for overvejende sandsynligt at revalidering vil blive iværksat.
>
> Der er ikke rejst sag om arbejdsskadeerstatning.
>
> Der er ikke rejst sag om førtidspension.
>
> Således er der ikke længere grundlag for at dispensere fra dagpengelovens varighedsbegrænsning, hvorfor dagpengeudbetalingen vil ophøre med sidste beregningsdag 14.03.2005."

Af skrivelse dateret 22/2 2006 fremgår, at klageren vil blive indkaldt til arbejdsprøvning.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal genoptage udbetalingen af ydelser. Klageren har i skrivelse af 23/5 2006 til nævnet anført:

> "Jeg ønsker hermed til at henvise til brev fra Danicas advokat af 2006-5-15. Det fremgår af dette, at det er selskabets praksis at fortsætte udbetaling af forsikringsydelse ved sygemelding i eget erhverv, til den generelle erhvervsevne er vurderet. Ifølge de oplysninger selskabet har i ovennævnte sag, er det helt klart i modstrid med denne praksis, at det ikke er sket i denne sag.
> ...
> Danicas forklaring om at kommunen havde stoppet sygepengene og at de derfor stoppede udbetalingerne, er klart i modstrid med kommunens brev om stop af udbetaling
>
> <u>3. Dokument. Brev fra K. KOMMUNE 09-03-05.</u>

Hvori det klart fremgår at klager ikke har genvundet sin arbejdsevne, men at udbetalinger af sygedagpenge ophører på grund om at der ikke længere kan dispenseres ifølge lovgivningen. Klager var på dette tidspunkt så syg, at der ikke kunne iværksættes nogen form arbejdsprøvning eller anden mulighed for kontanthjælp, da man på kontanthjælp skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvilket tilstanden ikke gav rum for. Man er nu fra politisk side opmærksom på dette hul nogle havner i, og taler om at ændre lovgivningen. Der kunne ifølge kommunen ikke rejses en pensionssag, da tilstanden endnu ikke kunne betegnes som stationær.

...

Status i sagen er at der iværksættes en arbejdsprøvning fra K. kommune.

9. Brev fra Rådgiver L.C. 22-02-06.

for bedømmelse af den generelle erhvervsevne med mulighed for pensionssag snarest muligt, og at der derfor på trods af Danicas udvalgte specialisters udtalelser endnu ikke er en endelig vurdering af denne.

Klagers krav er derfor udbetaling af tabt erhvervsevne fra 1-9-05 og frem til der er en endelig vurdering af klagers erhvervsevne."

Klageren har i skrivelse af 26/6 2006 anført, at selskabet ikke har fulgt proceduren om, at der skal foreligge valg mellem 3 forskellige læger. Selskabet har i skrivelse af 4/7 2006 gendrevet dette.

Selskabets advokat har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 15/5 2006 til nævnet anført:

"Det fremgår af erklæringen [speciallægeerklæring dateret 20/4 2006], at psykiateren ikke har fundet psykisk sygdom hos klager, så af psykiatriske grunde skulle tilstanden være forenelig med et rutinepræget ikke-stressende arbejde. S.R. finder endvidere, at tilstanden er stationær.

Speciallægeerklæringen har været forelagt for selskabets lægekonsulent J.B.

På baggrund af ovennævnte erklæring og J.B.s bemærkninger er det Danicas vurdering, at klagers generelle erhvervsevne ikke er nedsat nævneværdigt på grund af psykiske lidelser.

På baggrund af den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring fra H.C. vurderede Danicas ortopædkirurgiske lægekonsulent J.S., at klager har let slidgigt i fingre, slidgigt i begge storetæers grundled og slidgigt i ryggen. Klager findes på denne baggrund uegnet til meget gående arbejde og finmotorisk arbejde samt rygbelastende arbejde, men klager vil godt kunne varetage f.eks. kontorarbejde. Den generelle erhvervsevne findes nedsat med mindre end halvdelen.

På baggrund af de indhentede speciallægeerklæringer til vurdering af klagers somatiske og psykiske lidelser må det konkluderes, at Danica fastholder sin afgørelse, idet klager ikke er berettiget til forsikringsydelse eller præmiefritagelse."

Selskabets advokat har i skrivelse af 12/6 2006 til nævnet anført:

"Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at det forhold, at kommunen endnu ikke har taget stilling til klagers arbejdsevne i henhold til den sociale lovgivning, ikke ændrer Danicas vurdering af klagers generelle erhvervsevne i henhold til forsikringsbetingelserne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen giver ret til udbetaling, hvis forsikrede mister evnen til at tjene penge ved egen arbejdsindsats.

Tab af arbejdsevne foreligger, når forsikrede ikke længere er i stand til at tjene - bedømt under hensyn til forsikredes nuværende tilstand, uddannelse og tidligere virksomhed - hvad der i samme egn er almindeligt for fuldt arbejdsdygtige personer med tilsvarende uddannelse og alder.

8. 67.858

Baltica kan gøre fortsat udbetaling betinget af, at forsikrede tilkendes offentlig invalidepension. Størrelsen af denne skal svare til en nedsættelse af arbejdsevnen til 1/3 eller mindre."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder det efter sin gennemgang af sagen, herunder de lægeligelig og kommunale akter, ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne kan anses for nedsat med mindst halvdelen. Nævnet finder endvidere ikke anledning til at kritisere, at selskabet efter over to års udbetalinger har vurderet klagerens generelle erhvervsevne og ikke erhvervsevnen i forhold til hendes tidligere beskæftigelse. Nævnet skal tilføje, at selskabets fremgangsmåde ved valg af speciallæge er i overensstemmelse med Forsikring & Pensions henstilling, idet denne angiver 2 fremgangsmåder, hvor selskabet har valgt at foreslå en speciallæge, men samtidig angive, at klageren ved henvendelse til selskabet kan få valget mellem 3 andre speciallæger.

Med henvisning til det ovenfor anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann